

XV-asis mėgėjų teatrų festivalis „Anoj pusėj Krekenavos“

2019 m. kovo 15-16 d.

Ir štai jis baigėsi. Festivalis. Suklusote ką praleidote? O gal malonūs prisiminimai pasivijo iš praeities? Panevėžio rajono Krekenavos kultūros centro organizuotas, jau XV-asis mėgėjų teatrų festivalis „Anoj pusėj Krekenavos“ iškėlė graščią savo ranką, pamojavo ir atsisveikino iki kitų metų. O štai įspūdžiai dar neišdilo...

Prigesusios penktadienio šviesos

Kovo 15-os dienos pavakarę prasidėjęs festivalis tądien pasitiko net du spektaklius ir garbingą svečią. Pirmieji į sceną kopė, nė vienerių veiklos metų dar neskaičiuojantys, Naujamiesčio kultūros centro Galerijos teatro aktoriai. Čia ji gainiojo velnius, pasitiko iš dangaus nusileidusius angelus, išgyveno žemiškas dramas spektaklyje „Kalvio pasaka“ (rež. Andrius Povilauskas).

Štai Miežiškių kultūros centro mėgėjų teatras į jubiliejinį festivalį atvežė premjerą. „Ilgam prisiminimui“ (rež. Jurga Švagždienė) ne tik istorijos svarbą priminė, fotografijų prasmę atskleidė, bet ir muzikiniais kūriniais apipylė. Miežiškiai nuo seno žinomi kaip talentingų ir veiklą mylinčių žmonių kraštas, tad ir ant scenos jų net 16 susibūrė. Ir visi tarsi iš senovinės fotografijos nužengę...

Šiuos du spektaklius stebėjo, o po to ir pagyrų jiems negalėjo išskirtinis festivalio svečias režisierius Gytis Bernardas Padegimas. Jis renginio dalyvių dienos pabaigoje pakvietė į pasikalbėjimus tema „Ir nenutrūks lietuviybės lopšys“. Ši renginio dalis buvo skirta Pasaulio lietuvių metams paminėti. Pats ne vieną užsienio šalį aplankęs, kurį laiką gyvenęs, kitas kultūras pažinęs išklus Lietuvos menininkas nedvejodamas tikino, kad niekur jam grįžti nėra taip malonu kaip į gimtą kraštą. Savo monologu G.B.Padegimas kvietė keliauti jo asmeninių išgyvenimų takais, dalijosi įžvalgomis lygindamas mėgėjų bei profesionalų tatarą ir išryškino kultūros įstaigų veiklos svarbą ne tik šiuolaikinio pasaulio kontekste, bet priminė ir tai su kokiais iššūkiais mūsų protėviai susidūrę.

Pusantrios valandos pralėkė kaip mirksnis. Beveik penkias dešimtis metų pats scenoje vaidinantis ir spektaklius kuriantis režisierius žino kaip valdyti auditoriją, tad virtuoziskai žaidė emocijomis, žvilgsniais, mimikomis... Tai buvo tarsi vieno asmens spektaklis prasmingomis temomis.

Laukta diena

Antroji festivalio diena žadėjo dar daugiau spalvų bei nuotaikų. Krekenavos kultūros centro scenoje mainėsi ne tik spektaklių žanrai, bet ir šalys.

Šiais metais festivalyje „Anoj pusėj Krekenavos“ svečiavosi Latvijos Limbaži miesto teatras su spektakliu „Maža nuotrauka“ (rež. Inta Kalnina). Spektaklis buvo Latvių kalba, tačiau visi puikiai suprato komišką spektaklio siužetą: moteris sumanė pasižiūrėti kaip atrodys savo mirties dieną – užsakė karstą, dailius drabužius, net fotografą. Atėjus fotosesijos dienai su draugės pagalba apsimetė mirusi, tačiau karste užsnūdo, kažką susapnavo ir smarkiai išgąsdino fotografą. Vargšas neišsilaikė ant kojų ir skaudžiai krito žemėn... Net ir kalbos barjeras nesutrukdė žiūrovams garsiai kvatoti iš šio nesusipratimo.

„Visi labai nekantriai laukė svečių iš užsienio,“ – užsiminė Krekenavos kultūros centro meno vadovė Rita Šantarienė.

Ramygalos kultūros centro mėgėjų teatras „Ažuolynė“ pristatė tikrą šou. Spektaklyje „Uždraustas vaisius saldesnis“ (rež. Audronė Palionienė) sukosi šokėjų poros, skambėjo gyvai atliekamos dainos, muzikos ritmu plazdėjo besukančios šokėjos, eilėmis kalbėjo aktoriai.

Audronė Palionienė ne vieną savo režisuotą spektaklį į Krekenavos festivalį atlydėjo. Gyvenimiškais pamąstymais dalijosi ir jos vadovaujamas Smilgių kultūros centro Perekšlių padalinio teatras „Saulėgrįža“ spektaklyje „Gyvenimas – tai nesibaigianti kelionė į save“. Traukinių perone vykęs veiksmas sužadino kiek labiau mąšlią nuotaiką, pakuteno vidinius apmąstymus ir atkreipė dėmesį į gyvenime svarbiausius dalykus. Kam jie kokie – žiūrovai sprendė patys.

Ukmergės kultūros centro Taujėnų skyriaus teatro „Bičiuliai“ spektaklis „Ženteliai“ (rež. Vidmantas Krikštaponis) žiūrovams dovanavo juoko. Mėgėjai scenoje vijo istorijos viją iš susikirtusių skirtingų likimų: ūkininkas gavo palikimą, kurio kartu su jo dukra užsigeidė gausybė prieš tai visiškai nesuinteresuotų jaunuolių. Kol jie naiviai ūkininko namuose dairėsi didelio dolerių pluošto, apsukrus žemdirbys juos jau buvo į banką atidavęs. Nieko nepešę pasalūnai dingę, o mergina liko su žaviu siuvėju. Pabaiga graži...

... kaip ir Krekenavos kultūros centro mėgėjų teatro „Avilys“ premjeroje „Baltakojė“ (rež. Miranda Vaitkevičienė). Šio spektaklio scenarijų specialiai šiam teatrui parašė Rita Venskūnienė.

„Didžioji dramos „Baltakojė“ premjera. Ačiū Krekenavos mėgėjų teatrui „Avilys“ už nuostabų kūrinio pateikimą scenoje, už geras ir tikras emocijas. Ačiū režisieriui Mirandai už šventę, o kitai režisieriui kursiokei Daivutei, kad mus suvedė. Tegyvuoja Teatras, o išmintis ir gerumas scenoje moko mus būti ir išlikti tikrais Žmonėmis,“ – savo socialinių tinklų paskiroje rašė pjesės autorė.

Po tai kai žiūrovai mėgėjams įteikė gražiausius gėlių žiedus, išsakė padėkas ir sveikinius, į sceną žengė dar vienas geros nuotakos pliūpsnis – Kėdainių kultūros centro Surviliškio skyriaus humoro grupė „Bobų radijas“. Jos papasakojo smagiausias istorijas iš daktaro kabineto režisuotas Erlendos Turskienės.

Rasti laiko padėkoms

Po visų emocijų potvynių bei atoslūgių padėkos žodį tarė renginio organizatoriai.

„Nutilus festivalio šurmuliui, emocijoms tvarkingai sugulus į „stalčiukus“, noriu visiems padėkoti. Padėkoti, kad visi kartu sukūrėme šventę. Noriu tikėti, kad tą šventę pajutome visi: ir tie, kurie sėdėjo žiūrovų salėje, ir tie, kurie scenoje virpėjo iš jaudulio,“ – sakė Krekenavos kultūros centro direktorė Miranda Vaitkevičienė.

Teksto ir nuotraukų autorė Arnetė Martuzevičiūtė
